

ගොවිතැනට අභයදෙන මිනිස්සු

ගොවි දැනුවත්

විදු දැනුවත්

එක්කල

විද්‍යා ශාලා

ජනතාවට අවශ්‍ය ආකාරයට
සංවර්ධන රටාවන් සකස් කිරීම,
පර්යේෂණවලට ජනතාව සහභාගීකර
ගැනීම වැනි වචන අද ලෝකයේ රාජ්‍ය
තාන්ත්‍රිකයින්ගෙන් ප්‍රතිපත්ති
සම්පාදකයන්ගෙන් එදිනෙදා ශබ්ද
කෝපයේ ඇති නීත්‍ය වචන බවට පත්වී
තිබේ.

මේ මහඟු සත්‍ය තේරුමගෙන මෙයට
වසර ගණනාවක් තිස්සේ සිට එම
ධර්මතාවය නිහඬව ක්‍රියාත්මක
කරන ලාංකික පුත්‍රයන් අප අතර
වෙයි. වසර දශක තුනක් තිස්සේ එබඳු
නිහඬ සේවයක යෙදෙන ලංකා පුත්‍රයෙකු
වෙනුවෙන් මෙම ලිපිය වෙන්වෙයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ කෘෂිකාර්මික පර්යේෂණ
කටයුතු අධ්‍යයන කරන විද්‍යාඥයන්ගෙන්
නිකුත් වූ පැයපුම් ලබන එක් නියත අංශයක්
ඇත්තේය. එය වෙනත් බොහෝ රටවල නැති
ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටවල් කීපයකට පමණක්
සුවිශේෂ වූ ලක්ෂණයකි. ඒ අපේ පර්යේෂණ
කටයුතු අපේ සාමාන්‍ය ගොවි මහතාගේ දැනුමට
හා අවශ්‍යතාවයට ගැලපෙන හා අවශ්‍යවන
ආකාරයට සැකසී තිබීමයි. මෙයට දශක කීපයකට
පෙර විද්‍යාගාරවල මුළුතැන්වී. ගොවියාගෙන්
අදත් සිදුකෙරුණු “ ගොවිකම් පර්යේෂණ ”
ගොවියාගේ අවශ්‍යතාවය අනුව, ගොවියාගේ
කුඹුරේදී බොහෝවිට ගොවියා මගින්ම කෙරෙන
ආකාරයට වෙනස් වූයේ නැතහොත් වර්ධනය
වූයේ වසර දශක ගණනාවක් තිස්සේ එක් පුංචි
මිනිසකු විසින් දරණ ලද යෝධ වැයම නිසාය.

“කෘෂිකර්මය

ජන්ම දයාදයක්”

මෙරට කෘෂිකර්ම ක්ෂේත්‍රයෙහි අභිවෘද්ධිය සඳහා විස්තම සේවාවක් කළ ඔහුට කෘෂිකර්මය ජන්ම දයාදයක් විය. සුප්‍රකට පානංඛාක්ෂේන් පරපුරට අයත් 1848 දී නිර්මාණය කරන ලදුව තවමත් පවතින බ්‍රසල් 200 ක් තැන්පත් කළ හැකි වී බිස්ස එම දයාදය සපර කරවයි. ඔහුගේ පාසැල් සමයේ එළඹී, ලෝක යුද්ධයේදී ඇතිවූ අහාර හිඟය කෘෂිකර්මය දෙසට තවත් නැඹුරු කරවන්නට හේතුවීම පුද්ගලික නොවේ.

භික්ෂු පුංචි ද්‍රවිද හැකියාවෙන්, දැනුමෙන් හා සේවාවෙන් දෙස්-දිදෙස් අතර අනභිභවනීය කීර්තියක් දරණ මොහු ආචාර්ය සී. ආර්. පානංඛාක්ෂේය. මේ පුංචි දිවයිනට සේවය කිරීම මිස තනතුරු ගැන තැකීමක් නොකරන ඔහු කෘෂිකර්ම පර්යේෂණ පිළිබඳ ශ්‍රී ලංකාවේ බලධරයෙක් වෙයි. කෘෂිකර්ම අධ්‍යක්ෂ පදවිය දරූ හේ දුන් කෘෂිකර්ම සංවර්ධන හා පර්යේෂණ අමාත්‍යාංශයේ උපදෙශක වරයෙකි. කෘෂි-පාංශු විද්‍යාඥයෙක් ලෙස ලෝක පූර්ව සිටින හේ සිටිය විශේෂඥතාවයට තිලින වශයෙන් කෘෂි පාංශු විද්‍යාව පිළිබඳ ලෝකයේ උත්තරීතර මණ්ඩලය වන අන්තර් ජාතික පාංශු පර්යේෂණ මණ්ඩලයේ පාලක මණ්ඩලයට පත්වීම ලද්දේය.

තෙස්සේනුමුදු කන්ද උඩරට සුප්‍රකට විද්‍යාල දෙකකින් අධ්‍යාපනය ලද ඔහුගේ අධ්‍යාපනයේ මුල් කේරීම් වූයේ ඉංජිනේරු විද්‍යාවයි. සිවිල් ඉංජිනේරු වංශයකු වීමේ අධ්‍යාපනය වසරක් පමණ හැදෑරුවත්, අසහාය කෘෂි විද්‍යාඥයෙකු බිහිකිරීමේ වාෂ්ටාව ලක්ෂ්‍යතාවට තිබූ නිසාදෝ ඔහු ඉන් බැහැරවී රසායන විද්‍යාව හැදෑරිය අපේ පාරම්පරික වෛද්‍ය විද්‍යාව වන ආයුර්වේද යේ රසායනික සාහිත්‍යයන් පිළිබඳව පර්යේෂණ යක් කරමින් ඔහු විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය අවසන් කළේ රසායන විද්‍යාව පිළිබඳ පළමු පන්තියේ ගෞරව උපාධියක් ලබමිනි.

විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිටවූ මෙම තරුණ විද්‍යාඥයා පර්යේෂණයකු ලෙස කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවට බැඳුණේය. පසුකලෙක් කෘෂිකර්ම අධ්‍යක්ෂවරයාට පත්වූ මේරණ කෘෂිකර්ම දියුණුවට විශිෂ්ට සේවාවක් කළ ආචාර්ය අර්තස්ව අබේරත්න යටතේ මහනුවරපල්ලම පර්යේෂණායතනයේදී මුළු රජරටම කෘෂිකර්ම දියුණුවට ආධාරවන පර්යේෂණ රාශියක් සිදු කිරීමට ඔහුට හැකියාව ලැබුණේය. ඒ හැරුණු විට, අතිරේක බෝග, උක්, වැනි විවිධ බෝග වර්ගද හේන් ගොවිතැන වැනි විවිධ ගොවිතැන් හා දේශගුණික තත්ත්වයන්ද, පිළිබඳව මෙම පර්යේෂණ විභිදී ගියේය. පස් වසරක් තුළ විවිධ කෘෂි පර්යේෂණ යෙදී සිටියදී සිය පශ්චාත් අධ්‍යාපනය සඳහා එතෙර යාමට ඔහුට සිදුවිය, ලෝකප්‍රකට, ඕස්ට්‍රේලියාවේ ඇඩ්ලේඩ් විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පාඨ විද්‍යාව පිළිබඳ විද්‍යාපති උපාධිය ඔහු ලද්දේය.

“ජනතා අවශ්‍යතා

වලට හැලපෙනසේ

පර්යේෂණ කළ යුතුයි”

පශ්චාත් උපාධිය ලබා මෙරට පැමිණීමෙන් පසු, ඔහුගේ පර්යේෂණ කටයුතුවල ස්ථරණ කාලය එළඹීයේය. පාඨ විද්‍යාව පිළිබඳව වැඩි අවධානයක් යොමුකළ ඔහු හේන් ගොවිත්ගේ ප්‍රශ්න පිළිබඳව පාඨ විද්‍යාත්මක පර්යේෂණයක් නිම කළේ එම අංශයේ පර්යේෂණ, විධිමත් ස්ථාපිත බවට පත්කරමිනි.

ඉන් අනතුරුව, මෙරටේ තිබූ විශාලතම අඩුවක් සම්බන්ධව ඔහුට හැකියාව ලැබිණ. ඉතිහාසයේ පළමු වරට ශ්‍රී ලංකා භූමිකලයේ සියලුම පස්වර්ගයන්හි සුවිශේෂ විස්තර ඇතුළත් පාඨ සිතියම නිමවූයේ ඔහුගේ ප්‍රධානත්වයෙනි. මේ කාර්ය සඳහා දිවයිනේ සෑම ප්‍රදේශයකටම යෑම තුලින් දිවයිනේ විවිධ ප්‍රදේශවල සිටින ගොවිජනතාවගේ ප්‍රශ්න පිළිබඳව මනා අවබෝධයක් ලබා ගැනීමටද හැකිවියයි ආචාර්ය පානබෝක්කේ පවසයි.

“පර්යේෂණ කටයුතු

විද්‍යාගාරයෙන්

ගොවි කෙනට”

1970 සිට වසර පහක් ජාත්‍යයේ උදර කාර්යයකට උර දෙන්නට ඔහුට වාසනාව ලැබුණේය. ඒ මහවැලි ජනාවාස කාණයේ මූලික සැලකිල්ල සකස් කිරීමටයි. අනතුරුව පර්යේෂණ භාර නියෝජ්‍ය කෘෂිකර්ම අධ්‍යක්ෂ ධුරයට ඔහු පත්වීම නව පර්යේෂණ ආරම්භකට අවතීර්ණ වීමක් විය. මේ මහා පෙරළියට මුල් දිරන අදහස ආචාර්ය පනාබොක්කේ විස්තර කළේ මෙලෙසිනි. “මා තරුණ අවධියේදී පර්යේෂණ කරද්දී ඇතිවූ අදහසක් තමා පර්යේෂණ වලින් ලබා ගන්නා දැනුම ගොවිතෙකුන්ගේ දැනුමට එක්කිරීම නැත්නම් අපේ ගොවි මහත්වරුන්ගේ දැනීමට අනුකූලව පර්යේෂණ කිරීම.

මෙයට හේතුවුණේ පෙර කාලයේ පර්යේෂකයන් හා ගොවිජනතාව අතර විශාල පරතරයක් තිබීමයි පර්යේෂණාගාර වලටවී කරන පර්යේෂණ ගැන විමසූවම ‘තමුසෙට මේක තේරෙන්නේ නැතැයි’ කියන පර්යේෂකයන්ගේ සිටියා. මෙයට තදින් හේතුදක් තිබුණා ඒ වන විට කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ ව්‍යාප්ත අංශය ඉතා දියුණුවී තිබුණා එනිසා ගොවීන්ට බලපාන ප්‍රශ්න වලට විසඳුම් සෙවීමට පර්යේෂණ කරන ලෙස ව්‍යාප්ත අංශයෙන් ඉල්ලුමක් ඇතිවුණා.

මේ අරමුණු ඉටු කරවීම කරන ලද පර්යේෂණ නිසා, මෙරට කෘෂිකර්මයේ ගොවිජනතාවගේ දියුණුවට වූ සේවාවට අමතරව තවත් සේවයක් කෘෂි පර්යේෂණවලට සිදුවුණා. ඒ මෙතෙක් කල් පර්යේෂණාගාරවල විශාල වියදමකින් කරන ලද පර්යේෂණ ගොවිපලේදී අඩුවියදමින් කරන්නට හැකිවීමයි. ඒ සමගම අපේ ගොවි මහත්වරුන්ද පර්යේෂණවලට හවුල් කරගත හැකිවුණා මේ පිළිබඳ උද්‍යෝගයක් අපේ ගොවි මහතන් කුඹුරු වර්ග දෙකකට පමණක් බෙද තිබුණේ. ඒ ගොඩ කුඹුර හා මඩ කුඹුර යන නමින්. ගොඩත් නොවන මඩත් නොවන කුඹුරක් ගැන ඔවුන් තැකුවේ නැත. කෘෂිකර්මයේදී වැදගත් තැනක් උසුලන මේ කුඹුර අපි මැද කුඹුර යන නමින් හැඳින්වුවා. මෙලෙසින් පාංශු පලපාලනය, ගොඩ ගොවි තැන වැනි ක්ෂේත්‍රවලටද මෙම පර්යේෂණ විහිදී ගියා.”

මෙම කාලය තුළදී සිදුවූ තදින් වැදගත් සේවාවක් නම් කෘෂිකර්ම පර්යේෂණ ව්‍යාප්ත හා පුහුණු අංශ වක්‍රයකගේ අත්පාල් බැඳ ගැනීමයි. එමගින් ව්‍යාප්ත සේවා වලදී මතුවන ප්‍රශ්න පිළිබඳව පර්යේෂණ කර ඒ අනුව පුහුණු කිරීම් තුළින් ව්‍යාප්ත කටයුතු දියුණු කිරීමට හැකියාව ලැබිණ. මේ කටයුත්ත කිරීමට හැකිවූයේ ආචාර්ය අබේරත්න මහතා විසින් ව්‍යාප්ත අංශය ඉතා දියුණු තත්ත්වයකට පත්කර තිබීමයි.

“ආචාර්ය අබේරත්න සිය ජීවිතයට ඉතා හිතකර බලපෑමක් හා විෂිෂ්ඨ සේවාවක් කළ පුද්ගලයෙකු ලෙස හැඳින්වූ පානබොක්කේ මහතා නිහඩ සේවාවක් කළ ආචාර්ය අබේරත්න බොහෝවිට සිය සේවය සෙසු නිලධාරීන්ගේ අභිවෘද්ධියට කැපකල පුද්ගලයෙකු ලෙස ගෞරවයෙන් සැළකිය යුතු බවද කියා. වෙනත් බොහෝ ක්ෂේත්‍රවල නොමැති විශේෂත්වයක් කෘෂිකර්ම පර්යේෂණ ක්ෂේත්‍රයෙහි දකගත හැකිය: ඒ පර්යේෂණ මට්ටම් තවත් වර්ධනය කරන පර්යේෂණ පරපුරවල් රාශියක් බිහිවීමය “අපේ රටේ අනාගතය දීප්තිමත් කරන පර්යේෂකයන් ඇතැයි” යන්න ආචාර්ය පානබොක්කේගේ අදහසයි.

“අන්තර් ජාතික

බලපෑමට හසුනොවූ

අපේ පර්යේෂණ”

අපෙන් ප්‍රශ්නයක් නැග්මු: “ලෝක ප්‍රකට අන්තර් ජාතික කෘෂි පර්යේෂණ ආයතනවල විවේචකයන් පෙන්වා දෙන කරුණක් නම්, එම ආයතන මගින් වැඩි අස්වැන්න ප්‍රමාණයක් ලැබෙන බෝග වර්ග නිපදවූවක් සාමාන්‍ය ගොවි ජනතාවගේ තත්වයට ඉන් පිටුවහලක් නොලැබෙන බවයි?”

“මෙයට හේතු ගණනාවක් තිබෙනවා. එහෙත් කෘෂි පර්යේෂණ අංශයෙන් බැන කල දියහැකි පිළිතුර නම් අපේ කෘෂි පර්යේෂණයන් අන්තර් ජාතික ආයතනයේ බලපෑම වලට අසුවී නැති වෙයි. අපේ පර්යේෂණ සිදු කළේ නේ අපේ අවශ්‍යතා වලට අනුකූලවයි. අනෙක් අතින් යම් නව හෝගයකින් අස්වැන්නේ සියයට 75ක් ලැබුණත් ඒ කියන්නේ බුසල් සියයක් ලැබෙන වී වර්ගයකින් බුසල් 75 ක් සාමාන්‍ය ගොවියෙකුට නිපදවිය හැකි නම් එය ප්‍රමාණවත්ය”

මේ රටේ කෘෂිකෘත්‍යය පිළිබඳව අදහස් දක්වූ පනබොක්කේ මහතා “කිරිඟු හැර අපේ අනෙක් සිංදුම් අහාර අවශ්‍යතා මෙහිම වගා කර සපුරාගත හැකියි. මේ අනුව වී වලට අමතරව අනෙක් අහාර වර්ග වැඩිම පිළිබඳ සාර්ථක පර්යේෂණ දත් පැවැත්වෙනවා

අපේ රටේ ප්‍රධානතම සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය පිළිබඳව විමසන ලද විට “කඩිනම් මහ වැලි ව්‍යාපාරය මෙරටේ අතිවිශිෂ්ඨ යෝජනා ක්‍රමයක් ලෙස සැළකිය හැකියි. විශේෂයෙන් මෙරටට අවශ්‍ය බලශක්තිය ලබාදීමේ ක්‍රියාවලියේදී එයින් ඉමහත් සේවයක් ඉටුපෙනවා

එහෙත් කෘෂි පනාචාසකරනයේදී එය එතරම් කඩිනම් කළ හැකිද යන්න ප්‍රශ්නයක් ලෙස අන්දකීම අනූප අවුරුද්දකට ඒ අංශයෙන් කළ හැක්කේ අක්කර 15,000 ක් පමණයි. මහවැලියෙන් අස්වද්දන නව ඉඩම් අක්කර

3,00,000 සඳහා සෑහෙන කලක් ගතවෙනු ඇත. එය ජීව විද්‍යාත්මක ක්‍රියාවක් නිසා එය වේගවත් කළ හැකි නොවේ.”

කෘෂි රසායනික හා ජීවය පිළිබඳව තුනවන ලෝකයේ රටවලින් විශාල ලෙස විරෝධය නැංගේත් පවතින හෙයින් ඒ පිළිබඳව අදහස් විමසුවිට “අපේ රටේ බොහෝ කෘෂිකර්මයන් කෘෂි රසායනික භාවිතා කරන්නේ ඉතා පරිස්සවින්. විධිමත් පාලනයක් අතිව සමහර අවස්ථාලදී එළඹුණු වගාවේදී හැටුණ්ඩ, සෑම ගොවිතැනකදීම පාස් රසායනික ද්‍රව්‍ය භාවිතය අපහසු පමණටයි සිදුවන්නේ, කෘෂි රසායනික භාවිතය පිළිබඳව අපේ ජනතාවට මනා පුහුණුවක් හා අබෝධයක් තිබෙනවා”

“අපේ රටේ කෘෂිකර්මයේ දියුණුව සඳහා තාක්ෂණික පර්යේෂණවලට, ගොවි කටයුතු පර්යේෂණ හා පුහුණු කිරීමේ ආයතනය වැනි ආයතන මගින් කෙරෙන සමාජ ආර්ථික පර්යේෂණයන්ද පිටුවහල් කටයුතුන් වැදගත් වේදැයිද ආචාර්ය පානාබොක්කේ පැවසීය.

“අපේ කෘෂිකර්මයේ තවත් දියුණු කළයුතු අංශ මොනවාද? : ගොවිපල බලය, තාක්ෂණික කෘෂි, ගොවිතැන ක්‍රම හා සිංහාසා වගා කිරීම වැනි අංශ කොහේ අවධානය යොමු කළ යුතු බවයි ඔහුගේ හැඟීම.

දත් රජයේ සේවයෙන් විශ්‍රාම ගැනීමට ආසන්න වී සිටින ලේම් විද්‍යාඥාගන් ඔහුගේ ජීවිතයේ සන්ධ්‍යා භාගය ගතකළ අන්දම අප විමසුවිට සිය පාසුරේ තවත් සම්ප්‍රදායක් අනුව යමින්, මෙරටේ වැඩිදියක තවත් කෘෂි විද්‍යාඥයන් රාශියක් බිහිකිරීමට ඉඩ කඩ සැලසෙන, අධ්‍යාපන කටයුතුවල නියතවීමට අදහස් කරන බව පැවසීය.

“මෙයට අළුතරව, මෙරටේ ගොවිජනතාවගේ සාමාන්‍ය ආර්ථික තත්වය නැංවීමට ආධාරවන තවත් පර්යේෂණ කීපයක නිරත වීමටද අදහස් කරනවා. මෙරට ඉතා කුඩා දිවයිනක් වුවත් එහි දිවිට වගාකුම 15ක් කි-බතා ඉන් 3ක් එනම් තෙතකලාපයේ කුඩා බිම් කට්ටිවල වගා කටයුතු වියලි, කලාපයේ කුඩා වැව් අශ්‍රිත වගා කටයුතු. හා උඩරට ගොළුතු වන උද්‍යාන පිළිබඳව පර්යේෂණ කිරීම තමා මගේ අදහස”

සිය ජීවිත කාලයම මෙරටේ කෘෂිකර්මයේ උන්නතිය සඳහා කැපකල මෙම ජීව විද්‍යාඥයාගෙන් මෙරටේ කෘෂිකර්මයට පවත් වැඩිදියක කාර්යයන් රාශියක් සිදුවෙවැයි බලාපොරොත්තුවෙන්, ‘ගොවිජනතාව’ වෙනුවෙන් අපි ඔහුටදිගාසිරි පැතුමෙහි

සාකච්ඡාව මෙහෙයවීම:
සරත් දයානන්ද

ඡායාරූප:
රංජිත් දිසානායක

පිටපත:
ගුණරත්න රාමනායක